ממרת

מחזיר כו׳ חים

פרק ראשון יציאות השבת

עין משפם גר מצוח

מששר סוכם מו : לית הלכחא כוותיה אלא כרבכן דשרו ב נמייה פייע שלי. שם כלכם נו שם אים דלמור מסני ליה רבי הנונח בר בלתיל לווין שם נושיש אים דלמור מסני ליה רבי הנינח בר בלתיל ביי נג ספיף ו: לחייא בר רב קמיה דרב לא יעמוד לחייא בר רב קמיה דרב לא ישמוד פא דת מיי שם פלכם כו' איל שבקת רבנן ועבדת כרימ: מחוסת שמשים" אכור אבי מלח לה-דגזרינן אים סי שא פשף יב: נזירה לגזירה סדוקא בהולאה

פג ז מיי' פייכ מסני איירי בהולאה אבל בעלמא לא גזר מומאת אולין הל' ג: דהא ברים בילה (דף גי) פריך אביי למאן דגזר בילה שטלדה בי"ט אטו פירות הנוקרים היא, גופה גזירה ואכן ניקום כו' : אלא לחו כרמלית י ואט"ג ידאין כרמלית בכלים האי גת כיון דמחובר לקרקע לא שמיה כלי : ואם ינא פטור אבל אסור דברי ר"מ - והא דחנן בפרק במה

דלא הוי אורחיה אלא משום אנולי מינוף לא חשבינן הולאה כי אורחיה תדע דהא הכופה קערה בשביל שלא ילקה הטתל איט בכי יותן אע"ג דניחה ליה שנופלים המים ברחוק מן הכותל ע" הקערה כיון דלא ניחא מרינן שליה שמא יתיא הכוחל ע"י הקערה כיון דלא נחת מרשות לדשות אלא ליה אלא משום אלולי טינוף לא מתר בברסלית ובקש בותר בבוסיית ובקס ביציר איזה לביני חשבים עותות לעבי הכשר ה"כ לל פישא יתר נות נכת. חשיב הולאה כי אורחיה ופריך התם במשר דתת טנושלית קבלתן ה"ל חשיב כים המקבל זיבה

וכן בנת "איבעיא להו כרטלית מאי אמר אביי היא היא רבא אמר **היא גופה גזירה ואנן ניקום ונגזור גזירה לגזירה אמר אביי מנא אמינא לה דקתני וכן בנת מאי גת אי רשות היחיד תנינא אי רשות הרבים תגינא אלא לאו כרמלית רבא אמר וכן בגת לענין מעשר וכן אמר רב ששת וכן בגת לענין מעשר *דתנן שותין על הגת בין על הקמין בין על הצונן ופמור דברי ר' מאיד ר' אלעזר בר' צדוק מחייב וחכ"א יעל החמין חייב על הצונן פמור *מפני שהוא מחזיר את המותר תנן לא יצא החיים במחמו סמוך לחשיכה שמא ישכח ויצא מאי לאו דתחובה לו בבגדו 'לא דנקים ליה ביריה ת"ש לא יצא החיים במדמו התחובה לו בבגדו מאי לאו בערב שבת לא יכי תניא ההיא בשבת והתניא לא יצא החיים במחמו התחובה בבגדו בע"ש עם חשיכה הא מני רבי יהודה היא דאמר אומן דרך אומנתו הייב *דתניא לא יצא החיים כמרמו התחובה לו בבגדו ולא נגר בקיסם שבאזנו ולא סורק במשיחה שבאזנו ולא גרדי באירא שבאזנו ולא צבע בדוגמא שבצוארו ולאשולחני בדינר שבאזנו ואם יצא פמור אבל אסור דברי ר"מ ר' יהודה אומר אומן דרך אומנתו חייב ושאר כל אדם פמור תני חדא לא יצא הזב בכיסו ואם יצא פמור אבל אסור ותניא אידך ילא יצא ואם יצא חייב חטאת אטר רב יוסף לא קשיא הא ר"מ האר' יהודה א"ל אביי אימור דשמעת ליה לרבי מאיר במידי דלאו היינו אורחיה במידי דהיינו אורחיה מי שמעת ליה דאי לא תימא הכי אלא *מעתה הריום שחקק קב בבקעת בשבת לר"ם הכי נמי דלא מחייב אלא אמר רב המנונא לא קשיא כאן בזב בעל שתי

שאם ישאר ל מים קבלתן ה"ל חשיב כוס התקבנ דינה במור להחדות לבקום! לאלי מעיטף הואחה כי שור האיות כאן בזב בעל ג' ראיות כיש זה בעל מותר להחדות לבעו משבר לחשל מעיטף הואחה כי אולחה בי שתי ראיות דרדיב דמיבעי ליה לבדיקה זב בעל אינו שיהו בי מיבעי ליה לספירה לא נצרכא אלא לבו ביום והא מיבעי ליה כדי שלא אילא אמהן און שיהו בי מיבעי ליה לספירה לא נצרכא אלא לבו ביום והא מיבעי ליה לספירה לא נצרכא אלא לבו ביום והא מיבעי ליה ליה האי תנא הוא דאמר "כל אצולי מינוף לא קא חשיב דתנן לו להחדור המותר. אבל בשביל שב בשביל מיבות המותר הריזה בכייותן אם בשביל

*הכופה קערה על הכוחל אם כשביל שתורח הקער' הריזה ככייותן אם בשביל בהם דוגמא לאחר כזה תרלו או כזה תרלו: כים - שטושין לוב וקושרו לפי האחה לקבל בו את הזוב: כא רבייסודה - דוו דרך הולאסו בתול: במידי דלאו כיינו אורחים - כגון כל אלו השגוין למטלה אין דרך הולאסו אלא ביד אפיט לאומן אלא בשעה שהוא רולה להכריז לטלמו שהוא אומן אבל כים לוב אין דרך הוצאתו אלא בכך מי שמעת ליה דפטור: ואי לא פימא הכי י דמודה ר"מ במי שכל דרט בכך: הדיום

היא הוא התניאבהריא
מרוכה לו (הכנייתא התניא בכחם התחובה לו) בכניו הקפירה בשבת עצפה ונזירה שטא לשת לפיי: ד"ה לולו ללו וט' ולוין כתפלים, כמום התחובה לו) בכניו הקפירה בשבת עצפה ונזירה שטא לשת לפיי: ד"ה לולו ללו וט' ולוין כתפלים, כמו שפיב"ז לעיל מ פ"ל ד"ס פתום:
יוציאנה בירו הדיא ניירה היא היא ההניא בהריא בסדם התחובה לו בבניו ע"ש עם השיבה אקסא
יוציאנה בירו הדיא שור איצה היב בשם התחובה לו בבניו ע"ש עם השיבה אקסא
יוציאנה בירו הדיא לא היב בשם התחובה לו בבניו ע"ש עם שה בירו היב בעל שלו היב בשבת היב בעל שלו רושיה היא רישיר הוא וירה נירה נירה ונירה ונירה ונירה ונירה בעיכים שאם יספור טים מהורים והיא הקבעי היב השארו היום להכא לי פיסוב בעל ב" ראיוה בעיכים שאם יספור טים מהורים והא אח"ל שהר בל הישים השירות וויר להשוב מאחו היום ולהכא לי פיסוב מהירים ואח"ל שהיו להני היים בתורים ואח"ל מהורים ואח"ל מהורים ואח"ל מהורים ואח"ל משר בל להוריה צריך לו כדי שלא ימפו בליו. ורתה רב דרא ואםר השי תנא כל או הבות לא השיב ליוה מלאכת מישוב לאו משר לא מפור לא השיב ליוה מלאכת מישוב לאו מוא הלונה על " הבותל ו" אוני ביום בשבת ולא מפור ליום מיוף לא השיב ליוה מלאכת מישובה לערה על פ" הבותל ו" אוני

שח א מייי פפ" מכני דמחייב בשפת בליטה אלא אהוצאה מחייב נמי בשפת בליטה וכן כגם · לקמיה מפרש לה : כרפלים · כגון בקפה דמדרבכן הוא דר א מיי פרץ הפיי דתחייב בשפת בניעה הנה ההכהה מהייכ נתי בשפנו פנישה או בה"ר ויושיע שנה פניעה הוא ברה"ר ויושיע שנה פניעה הוא ברה"ר ויושיע שנה פניעה הוא ברה"ר ויושיע פיי שנה פניעה ברה"ר ויושיע פיי שנה פוש"ע היה ובפ"ב דעירובין (דף כי ופס) פירשתי ונראה דאע"ג "דהלכה כר"מ האו לכהחלה לפוכו וישתה ביה של פיי בנישה ביי בנישה ביוושה בלי ממוכה לרשות היחד או בייי פיה פיה פיה פיה פיה פיה פיה פור בייי פיי בניים פיה בניים בייים פיה בייים ביים בייים ביים בייים בייים ביים מתוכה לרה"ר מדרבנן בעלמה הוא :

ופנן ניקום ונמור- הושמת רחשו חמו הולחת כלי: אי ניפא רה"י - כגון [נינסג וש"נ] גבוה י' וקאמר דלא ישמוד ברה"ר וישתה לתוכה תנינא: ולי רה"ר · כגון אינה גבוה ג': לפנין מפשר - דשתיה על הגת ממש שלה עקרו משם להוליאו תולה הויא שתיית עראי ופטור ממעשר כל זמן שלא ירד לבור שהוא גמר מלאכמו למעשר אבל להוליאו משם היי קבע שאין בדעתו להחזיר המוחר ואע"ב דלא ננמר מלאכתו למעשר אמור: כחמין - שמונו בחמין שוב איט ראוי להחזיר המותר שלא יחמיץ חת היין מחמת החמין: מפי לחו דסמובה בכנדו - שחין דרך הולחה

בכך ואפי הוליאה לרשות הרבים נשירונין] משחשכה שבות בעלמה הוה וקה גזור סמור לחשכה אטו חשכה אלמא גזריכן לחיסור שבת גזירה לגזירה: כי פנים ססים . בשבת עלמה דחדת בזירה איכא גזירה תחובה בבגדו אטו היכא מוסססמה היה דמפיק בידים: אומן · המוליא דרך

אומנתו שהוא רגיל לנאת לפרקים כן בחול חייב דהשתא לדידיה ליכא אלא -000 חדא גזירה דנזרים סמוך לחשכה הטו הביה חשכה : בקימם שבאזנו - קיסם ארוך ישטי . כקישם שכחוני קיסס חרוך (ה) חומי ד'ס ושוה כעין סרגלה שמשרטעין בה והם יוה ומי ספרים שקורין ויר"א בלע"ז ובו משוץ את הנסרים כדרך נגרים שלט משוים בנטיית קו ולי גראה שכל השטיין כאן איט אלא שטחנין אותו

בני האומנות שליהן בנאחם לשוק כדי שיכירו מאיזו אומטת הוא וישכרוהו למלחכה: סורק - בגדים שקורין פיליר"ם: במשיחה • הוא

פינירים בקורין קרדונים וגם את הספירם הבגד תופר ומחבר בו ב' ראשין פני מספירם הבגד תופר ומחבר בו ב' ראשין כשמותחו על יתדות האומנות לחובשו במקלות לזקוף את שערו: אירם -הוא למר או למר גפן שסותם בו פי הקנה לחחר שהניח בתוכו פקעויות הערב ומשייר בנקב מלא חוט לאריג

וזורקו לקנה והפקיט מתגלגל לתוט ולנאת אינה יכולה שנסתם הגקב : וללחת אינה יכולה שנסתם הגקב: חולין ש. דוגמא מפט למר לבוע אדום ומטע מכשירן פ"ד מצ לבוע שחור וכן בכל מיני לבע שמרחה

פב ו מיי שם פלי כנ גזירה לגזירה "דוקה בחולהה טוש"ע שם ספיף יג: גזר אביי וכל הנהו דמייתי ראייה

רבינו חננאל

וכן בנת: איבעיא להו מדני לעמוד בכרסלית וישתה ברה"י או ברת"ר בכרמלית לחייבולהכנים ראשו ורובו העומד (כרה"י) [בכרמלית] ושותה (בכרמלית) (ברה") (בכרמלית)
ושותה (בכרמלית)
[ברה"] לסקים ששותה
אפו שומד ברשות
[הרבים] ושותה ברה"י
שהוא עצפו גוירה

ביו הדנוש ה ותתכם בשה ביום בשמאים יוה להרבים לה את כל הקום הוא היה בי עשם הן השה כל המה בי משם הן השה פכא הוא ה פכא אתם בב' ראות הן של היה מבנן פורושא דילודה ב' ראוית לפוסאה ונ' לקרבן וכמשנת ובין בס' ב' ראה ראיית ראשונת בורקין אתה וכו' ו' אליפור אומר אף בשלישות בורקין אתר ספני הקרבן, וכן עוד לדברות זב בעל שלש ראיות ופי מביני ליה למיתיה '') ביוקר ריליה בקרא לפים מאי דנפרינן בפירושיה והוא שאבר הכתכ '' [לפנים בנה' ליתל (לפייה)